

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D. a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. ve věci

žalobkyně: P. J.
zastoupené advokátem Mgr. Matyášem Moskou
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha

proti
žalovanému: Městský úřad Pohořelice
sídlem Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že k podnětu žalobkyně ze dne 31. 10. 2019 nedošlo k zahájení řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem parc. č. XB, vše v k. ú. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v nezákonné nečinnosti s jiným úkonem, než je vydání rozhodnutí ve věci

samé nebo osvědčení. Dne 12. 12. 2018 vydal žalovaný územní souhlas č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ, sp. zn. SZ MUPO 12328/2018, a to na základě oznámení záměru oplocení pozemku H. K., jejíž pozemky sousedí s pozemky žalobkyně. Tento souhlas byl udělen pro záměr oplocení pozemku parc. č. XC při hranici s pozemkem par. č. XB, vše v k. ú. X.

2. Po realizaci záměru byl předmětný územní souhlas napaden žalobkyní (resp. jejím manželem) u krajského soudu žalobou na ochranu před nezákonným rozhodnutím, na jejímž základě krajský soud rozsudkem ze dne 29. 1. 2021, č. j. 29 A 30/2019-76, napadený územní souhlas zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Krajský soud však v rozsudku konstatoval, že *„zrušení napadeného rozhodnutí nemá vliv na zákonnost umístění předmětného záměru, neboť byl předmětný záměr umístěn v dobré víře ve správnost rozhodnutí správního orgánu. Dle § 96 odst. 7 přitom žalovaný již nemůže vést další řízení o územním souhlasu a zároveň, z důvodu, že předmětný záměr je stavbou oplocení dle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 14 stavebního zákona, není k realizaci předmětného záměru potřeba stavební povolení ani souhlas s ohlášením stavby.“* Žalobkyně však zjistila, že stavebník – H. K. – předmětný záměr realizoval nad rámec povolení územním souhlasem žalovaného. Žalobkyně prodloužila oplocení i na pozemek parc. č. XA při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X a dále na oplocení pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem XD v k. ú. X, který je pozemkem ve společném jmění žalobkyně.
3. S ohledem na tuto skutečnost žalobkyně podala podnět k zahájení řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění, (dále jen „stavební zákon“), v rozsahu tohoto oplocení, realizovaného nad rámec povolení vymezeného v územním souhlasu žalovaného. Žalovaný však zahájil řízení o odstranění stavby pouze ve vztahu k části oplocení na pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem žalobkyně XD v k. ú. X, nikoliv v rozsahu oplocení na pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem XB v k. ú. X. V tom žalobkyně spatřuje nezákonný zásah.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobkyně v žalobě uvádí, že nezahájení řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem XB v k. ú. X je nezákonným zásahem spočívajícím v nezákonné nečinnosti. Žalobkyně je přímo dotčena touto nečinností na svých právech, neboť předmětná část stavby oplocení nedodržuje požadavky na výstavbu a je v rozporu s podmínkami stanovenými Policií České republiky, způsobuje snížení kvality života, pohody bydlení a bezpečnosti silničního provozu v důsledku sníženého výhledu a znemožnění bezpečného výjezdu žalobkyně ze svého pozemku, z důvodu čehož dojde k nárůstu a posílení zdrojů každodenních obtíží a zdrojů stresových situací na straně obyvatel domu žalobkyně.
5. Podle žalobkyně je možné se i proti nečinnosti správního orgánu bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, jestliže žalobkyně je osobou, jejíž hmotné právo nebylo ochráněno v důsledku nečinnosti správního orgánu, která je v rozporu se zákonem a nezahájil řízení z moci úřední, měla by žalobní legitimaci k zahájení řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s. proti rozhodnutí, které by z takto zahájeného řízení mohlo vzejít, neexistuje jiné správní řízení ani žádný jiný moment, kdy žalobkyně v minulosti mohla nebo teprve v budoucnu bude moci chránit své subjektivní hmotné právo v rámci veřejné správy nebo žalobou před správním soudem a žalobkyně nijak nezneužívá právo podat správní žalobu.

6. Žalobkyně proto navrhuje, aby krajský soud určil, že tento zásah žalovaného spočívající v nečinnosti byl nezákonný, zakázal žalovanému pokračovat v nezákonném zásahu a přikázal žalovanému zahájit řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XA při hranici s pozemkem parc. č. XE v k. ú. X.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že není ve věci zahájení řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X nečinný, protože předmětný záměr byl realizován v souladu s územním souhlasem č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ. Předmětná část stavby oplocení sice nebyla předmětem výroku tohoto územního souhlasu, avšak byla zakreslena v situačním výkresu, který je součástí územního souhlasu. Stejně tak byla tato část záměru vyznačena v situačním výkresu k oznámení záměru stavebníkem, H. K. Uvedený územní souhlas byl sice zrušen rozsudkem krajského soudu č. j. 29 A 30/2019-76 pro nepřezkoumatelnost, oplocení však bylo realizováno v dobré víře v zákonnost tohoto územního souhlasu. Z toho důvodu žalovaný neshledal ani po zrušení územního souhlasu č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ důvod k zahájení řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X.
8. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně opakuje, že stavebník – H. K., nemohla být v dobré víře, neboť její postup ohledně oplocení pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB je zcela v rozporu s výrokovou částí územního souhlasu, který byl vydán v rozporu s územně plánovací dokumentací a bez souhlasu vlastníka sousedního pozemku.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud se, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, zabýval tím, zda lze dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, která by byla nezákonným zásahem, přičemž shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
10. Podstatu nyní projednávané věci tvoří v první řadě polemika žalobkyně s tím, zda měl žalovaný povinnost zahájit řízení o odstranění stavby oplocení na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X.
11. Podmínky pro věcné projednání žaloby byly dle krajského soudu splněny, neboť žalobkyně uplatnila podnět k zahájení řízení o odstranění stavby dle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 129 odst. 1 stavebního zákona, a následně se proti nečinnosti žalovaného bránila návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Žalobkyně tak splnila podmínky pro věcné projednání žaloby tak, jak je vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39.
12. Krajský soud v první řadě znovu predestirá, že předmětem dřívějšího řízení před krajským soudem již byla zákonnost územního souhlasu žalovaného č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ, na jehož základě byla stavba oplocení realizována. Krajský soud zrušil tento územní souhlas rozsudkem č. j. 29 A 30/2019-76 pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Krajský soud však v rozsudku konstatoval, že *„zrušení napadeného rozhodnutí nemá vliv na zákonnost umístění předmětného záměru, neboť byl předmětný záměr umístěn v dobré víře ve správnost rozhodnutí správního orgánu. Dle § 96 odst. 7 přitom žalovaný již nemůže vést další řízení o územním souhlasu a zároveň,*

z důvodu, že předmětný záměr je stavbou oplocení dle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 14 stavebního zákona, není k realizaci předmětného záměru potřeba stavební povolení ani souhlas s ohlášením stavby.“ Tyto závěry krajského soudu žalobkyně nerozporuje.

13. Argumentace žalobkyně spočívá v tom, že stavebník, H. K., realizovala předmětný záměr nad rámec již zrušeného územního souhlasu, neboť ten se měl dle výroku územního souhlasu vztahovat pouze na záměr stavby oplocení na pozemku parc. č. XC při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X. Stavebník však rozšířil tento záměr i na pozemek parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB a při hranici s pozemkem parc. č. XD, vše v k. ú. X. Pro stavbu oplocení na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem žalobkyně parc. č. XD bylo žalovaným zahájeno řízení o odstranění stavby, pro část záměru realizovaného na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB však nikoliv. Ani tato část však nebyla předmětem územního souhlasu a stavebník tak nemohl být v dobré víře v zákonnost umístění předmětného záměru, neboť nemohl být záměr umístěn v dobré víře ve správnost rozhodnutí správního orgánu.
14. Krajský soud však takovému tvrzení nemůže přisvědčit. Je sice pravdou, že územní souhlas č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ neobsahuje ve výroku souhlas s realizací záměru stavby oplocení na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X. Krajský soud však uvádí, že tato část záměru je jako povolená vyznačena v situačním výkresu, který je ze zákona součástí územního souhlasu. Tato skutečnost sice ještě více přispívá k nepřezkoumatelnosti územního souhlasu, kterou již krajský soud výše citovaným rozsudkem konstatoval, avšak tato skutečnost nezpůsobuje, že by se stavebník nemohl dovolávat dobré víry ve správnost rozhodnutí správního orgánu. Důvodem dle krajského soudu je skutečnost, že i z oznámení záměru stavebníka, H. K., ze dne 7. 11. 2018 je zjevné, že byť je oznamovaný záměr označen jako oplocení pozemku parc. č. XC, a i v identifikaci pozemků na kterých se záměr umísťuje je uveden pouze pozemek parc. č. XC, ze situačního výkresu, který je součástí tohoto oznámení, vyplývá, že stavebník navrhoval oplocení taktéž na pozemku parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB, a to až k hranici s pozemkem žalobkyně parc. č. XD.
15. Z uvedeného dle krajského soudu na straně jedné vyplývá, což je potřeba akcentovat, že žalovaný svůj procesní postup zatížil zásadními nedostatky, které do značné míry přispěly k eskalaci či pokračování sporů mezi dotčenými účastníky, když nejenže nejprve nevyzval stavebníka k odstranění rozporu mezi textovou a výkresovou částí oznámení záměru, ale následně rozhodl o územním souhlasu při absenci náležitostí, požadovaných dle § 96 odst. 3 stavebního zákona, zejména bez souhlasu osob, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám mohlo být záměrem dotčeno, dále pouze převzal znění oznámení záměru i přes výše uvedené nedostatky do znění územního souhlasu, čímž učinil své rozhodnutí nejen nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, ale i pro nesrozumitelnost.
16. Na straně druhé je však krajský soud tohoto názoru, že tyto okolnosti nemohou nic změnit na skutečnosti, že z oznamovaného záměru bylo zjevné, že vůle stavebníka realizovat záměr oplocení se vztahovala i na pozemek parc. č. XF při hranici s pozemkem parc. č. XB v k. ú. X a územní souhlas žalovaného se z důvodu nekritického přijetí takto oznámeného záměru vztahoval taktéž na realizaci záměru na tomto pozemku. Tomu ostatně nasvědčuje i skutečnost, že v územním souhlasu č. j. MUPO-56932/2018/SU/DVJ je uvedeno, že „*oplocení bude dále pokračovat směrem k hranici s pozemkem parc. č. XD, kde bude ukončeno.*“ Jakkoliv tedy může mít krajský soud pochopení pro situaci žalobkyně,

částečně způsobenou postupem žalovaného, nemůže žalobě v tomto případě vyhovět, neboť dospěl k závěru, že žalovaný není v nyní projednávané věci nečinný. Dobrá víra, která je vztahována k realizaci předmětného záměru, se totiž nevztahuje ke skutkovému a právnímu vztahu, ale k presumpci správnosti a zákonnosti veřejných listin, kterou je i územní souhlas. To je důvodem, proč i zákon předpokládá, že jakmile byl záměr realizován na základě pravomocného územního souhlasu stavebního úřadu, ani v případě pozdějšího zrušení tohoto rozhodnutí se již nový územní souhlas ani nové územní rozhodnutí se již nevydávají.

V. Závěr a náklady řízení

17. Na základě uvedených skutečností soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Nadto žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. dubna 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu